

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 4.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1913.

Leto 43.

Zvezda.

»Kaj pač plačeš, dete moje,
dete moje, zlato moje!«

»Mamica, poglej je zvezde
lepe, svetle na večeru:
pa sem jo tak lepo prosil,
pa sem jo tak glasno klical,
pa sem vabil jo zvezdico,
da bi prišla k meni doli,
da se ž njo bi poigral.
Pa nalašč me noče čuti,

noče priti doli k meni;
le smeji se nagajivo
lepa moja zvezdica!««

»Oj ti norček, mali norček,
veš, ta zvezda je visoko
in ne more priti k tebi.«

Pa je moja mama bila
dobra, zlata mama moja —
in ko še bolj sem zaplakal,
bilo je i njej hudo:

»Oj ti dete, dete moje,
ti še drugih zvezd boš videl:
vse lepé bleščeče, jasne.
Pač po njih boš stezal roke,
kdove kod za njimi hodil,
a za prošnje bodo mrzle
in za vzdihе tvoje neme . . .«

Cvetko Gorjančev.

